

- № 2. С. 61–66.
3. Оніщенко О. В., Яковець Н. І. Сучасні педагогічні технології. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2007.
  4. Чуvasова Н. О. Інтерактивне навчання як засіб формування емоційного інтелекту старшокласників. *Педагогіка вищої та середньої школи*. Кривий Ріг: КДПУ, 2011. Вип. 33. С. 386–392.

*Аліна Мазур*

## **СУТНІСТЬ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ В НАВЧАННІ**

На сьогоднішній день освіта робить великі кроки до змін в своїй структурі. Результатом цього є якісні та позитивні зміни в навчанні школярів початкової школи. Яскравим прикладом є впровадження в систему та активне застосування вчителями різноманітних технологій навчання.

Однією з них є технологія проблемного навчання. Даний вид процесу засвоєння знань з'явився у 50-х роках ХХ століття. Дану концепцію розвивали і досліджували такі фахівці як Дж. Дьюї, М. М. Скаткін, І. Я. Лернер, А. М. Матюшкін та інші.

Особливість проблемного викладання в тому що педагог не просто повідомляє кінцеві висновки навчання але і відтворює певною мірою шлях до його відкриття. Сформулювавши конкретне питання визначає внутрішні протиріччя які виникають при його вирішенні, продумує вголос зробивши припущення, обговорює з учнями і випробовує їх. Там де спростування є неможливими доводить істину експериментальним шляхом [2, с. 150].

Сама суть даної технології полягає в тому, що учням не подають вже готові вчення, а їм треба пройти через певні етапи процесу відкриття знань: постановку проблеми; пошук рішення; вираження рішення; презентацію продукту. Завдяки цьому у дітей пробуджується інтерес до творчого засвоєння знань. Адже дана технологія спрямована не на банальне, репродуктивне оволодіння знаннями, а на активне творчо-пошукове їх одержання.

Проведення уроку не традиційним способом, а з застосуванням проблемного викладу значно підвищує виховний рівень навчання, адже учні самостійно роблять свої підсумки. Проблемне навчання включає такі рівні: вчитель ставить проблему і вирішує її; вчитель ставить проблему і вирішує її разом з учнями; учні самі вирішують проблемні питання; учні самостійно розв'язують проблему, попередньо визначивши її з учителем [3, с. 119].

Творчо-пізнавальна діяльність проблемного навчання зближає учнів

наче з реальними життєвими умовами і готує їх до ініціативної праці. Даний вид діяння має досить великі прерогативи зі сторони психологічних закономірностей. При проведенні уроку традиційним способом вчителю важко притягнути увагу всього класу, поставити навчання таким чином щоб усі були залучені до роботи, тим самим засвоїти знання на високому рівні. На допомогу приходять проблемне викладення матеріалу, при якому відбувається продуктивне сприйняття, інтенсивне запам'ятовування, включення уваги та інтересу. Адже щоб знайти вирішення проблеми, учням потрібно розмірковувати, доводити свою думку, а для цього треба мати в арсеналі міцно засвоєний матеріал.

Педагогічні проблемні ситуації створюються шляхом активізації поведінки, постановки вчителем запитань, виділення новизни, важливості та інших характерних якостей об'єкта пізнання. Створення таких ситуацій має суто особистісний характер. Їх можна створювати на всіх етапах навчального процесу: під час пояснення, закріплення і контролю знань [1].

Технологія проблемного навчання є однією із найважливіших на сучасному етапі розвитку освіти. Адже завдяки їй застосуванню в учнів формується ряд важливих якостей, таких як: креативність, самостійність, активність, пробуджується творчі нахили, виникає інтерес до навчання. Відповідно, все це сприяє всебічному розвитку особистості, яка в майбутньому буде спроможна самостійно вирішувати різні життєві та професійні проблеми.

#### **Список використаних джерел**

1. Буринська Н. М., Величко Л. П., Липова Л. А. Методика викладання шкільного курсу хімії: посібник для вчителя. Київ : Освіта, 1991. 350 с.
2. Волкова Н. П. Педагогіка: посібник. Київ : Академія, 2001. 576 с.
3. Настільна книга педагога: посібник для тих, хто хоче бути вчителем-майстром / упоряд.: Андреева В. М., Григораш В. В. Харків : Основа, 2006. 352 с.

*Юлія Мазуренко*

### **ЗНАЧЕННЯ НАРОДНИХ РУХЛИВИХ ІГОР У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ**

Фізичне виховання сприяє гармонійному розвитку дітей дошкільного віку та зміцненню здоров'я підростаючого покоління. Вагоме значення у фізичному розвитку старших дошкільників має народна рухлива гра.

Народні ігри – традиційний засіб педагогіки, ефективний засіб розвитку позитивного ставлення до фізичної культури. У грі діти виховуються та дисциплінуються, завдяки рухової активності покращуються